

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.796 van 12 december 2011
in de zaak A. 198.889/IX-7045**

In zake : Zeqavete SELIMI
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Hendrik Camerlynck
 kantoor houdend te 8900 Ieper
 Cartonstraat 14
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
 Regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dirk De Greef
 kantoor houdend te 1731 Zellik
 Noorderlaan 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 januari 2011, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van de Vlaamse minister van Werk van
19 november 2010 waarbij aan Zeqavete Selimi de arbeidskaart C wordt
geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord
ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

 Adjunct-auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag
opgesteld.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 december 2011.

Staatsraad Jeroen Van Nieuwenhove heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Nele Nieuwdorp, die loco advocaat Hendrik Camerlynck verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Pieter Goovaerts, die loco advocaat Dirk De Greef verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont, gemachtigd om ter terechtzitting advies te verlenen, heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster dient op 10 november 2009 een aanvraag in tot asiel, dat haar op 9 juni 2010 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt geweigerd.

Bij een op 9 juli 2010 ter post aangetekende brief stelt de verzoekster beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

3.2. Op 19 juli 2010 dient de verzoekster een aanvraag van toekenning van een arbeidskaart model C van beperkte duur in op grond van haar status van kandidaat-vluchteling wiens aanvraag nog ontvankelijk is.

3.3. De Vlaamse minister bevoegd voor de Werkgelegenheid weigert op 25 augustus 2010 een arbeidskaart C toe te kennen. Deze beslissing wordt gemotiveerd als volgt:

“- U komt niet in aanmerking voor de arbeidskaart C conform art.17,1^a) van voormeld KB (“aan de buitenlandse onderdanen die een asielaanvraag hebben ingediend na 31 mei 2007 en die zes maanden na hun asielaanvraag nog geen beslissing hebben gekregen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen totdat een beslissing wordt betekend door deze laatste, of, in geval van beroep, totdat een beslissing wordt betekend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”): Uit nazicht van uw verblijfshistoriek blijkt dat u een asielaanvraag heeft ingediend op 10/11/2009 en de beslissing daaromtrent u betekend is binnen de zes maanden door het CGVS op 9/6/2010;

- U heeft een Attest van Immatriculatie bekomen op basis van een aanvraag artikel 9ter (medische redenen) van de verblijfswetgeving. Pas nadat deze aanvraag ook gegrond wordt verklaard en u in het bezit wordt gesteld van een Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister, kan U in aanmerking komen voor een arbeidskaart C op deze basis”.

3.4. Bij een arrest van 30 augustus 2010 beslist de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat de verzoekster niet wordt erkend als vluchteling.

3.5. Op 24 september 2010 stelt de verzoekster administratief beroep in tegen de beslissing van de Vlaamse minister van 25 augustus 2010.

3.6. Op 19 november 2010 verklaart de Vlaamse minister het ingestelde administratief beroep ongegrond. De minister overweegt:

“- Betrokkene kwam op 10 november 2009 naar België en vroeg het statuut van vluchteling aan.

Op 10 november 2009 werd het dossier overgemaakt aan de Commissaris Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS).

Op 9 juni 2010 besliste de CGVS om betrokkene het statuut van vluchteling te weigeren en haar het statuut van Subsidiaire bescherming niet toe te kennen.

- De aanvraag werd op 25 augustus 2010 geweigerd om de volgende redenen :

- U komt niet in aanmerking voor de arbeidskaart C conform art.17,1°a) van voormeld KB ('aan de buitenlandse onderdanen die een asielaanvraag hebben ingediend na 31 mei 2007 en die zes maanden na hun asielaanvraag nog geen beslissing hebben gekregen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen totdat een beslissing wordt betekend door deze laatste, of, in geval van beroep, totdat een beslissing wordt betekend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen'): Uit nazicht van uw verblijfshistoriek blijkt dat u een asielaanvraag heeft ingediend op 10/11/2009 en de negatieve beslissing daaromtrent u door het CGVS werd betekend op 09/06/2010. Tegen deze beslissing werd geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

- U heeft een attest van Immatriculatie bekomen op basis van een aanvraag artikel 9ter (medische redenen) van de verblijfswetgeving. Pas nadat deze aanvraag ook gegrond wordt verklaard en u in het bezit wordt gesteld van een Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister, kan u in aanmerking komen voor een arbeidskaart C.

- Artikel 17, 1°, a) van het KB van 9/6/1999 bepaalt dat de arbeidskaart C wordt toegekend aan de buitenlandse onderdanen die een asielaanvraag hebben ingediend na 31 mei 2007 en die zes maanden na hun asielaanvraag nog geen beslissing hebben gekregen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen totdat een beslissing wordt betekend door deze laatste, of, in geval van beroep, totdat een beslissing wordt betekend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Uit de verblijfshistoriek blijkt :

- dat betrokkene een asielaanvraag ingediend heeft op 10/11/2009;
- dat betrokkene op 9/06/2010 een negatieve beslissing van het CGVS werd betekend;

- dat betrokkene geen beroep (schorsend) heeft aangetekend bij de RVV tegen de beslissing d.d. 9/6/2010;

- dat betrokkene derhalve niet voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 17,1° a).

- De raadsman van de werknemer stelt in zijn beroep dat betrokkene wel degelijk een beroep heeft ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) en deze procedure nog hangende is. Hij is dan ook van mening dat zijn cliënt een arbeidskaart C dient te bekomen.

- Bij nazicht op 3 november 2010 in het Rijksregister blijkt dat er nog steeds géén enkele verwijzing is naar een eventueel ingediend beroep tegen de door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen genomen weigeringsbeslissing van 9 juni 2010.

Conform de bepalingen van voormeld artikel 17,1° a) kan immers de arbeidskaart C pas worden toegekend wanneer de asielaanvrager geen beslissing van de CGVS heeft gekregen binnen de zes maanden na het indienen van zijn aanvraag.

Heeft hij wel een beslissing van de CGVS gekregen binnen de zes maanden, dan vervalt zijn recht op een arbeidskaart C.

Enkel wanneer een asielaanvrager na zes maanden nog geen beslissing van de CGVS heeft gekregen komt hij in aanmerking voor een arbeidskaart C, en dit tot op het ogenblik dat de CGVS hem een beslissing heeft betekend; is deze beslissing (die door de CGVS na zes maanden werd genomen) negatief, en gaat hij hiertegen in beroep bij de RVV, dan behoudt hij zijn recht op een arbeidskaart C tot op het ogenblik dat hem door de RVV een beslissing wordt betekend.

- Aangezien er op 3 november 2010 geen vermelding terug te vinden is in het Rijksregister betreffende het indienen van een beroep tegen de beslissing van het CGVS d.d. 9/06/2010, voldoet betrokkene niet aan de voorwaarden tot het bekomen van een arbeidskaart C op basis van artikel 17,1^oa) van het KB van 9/6/1999.

- Op basis van het artikel 9ter van de wet van 15/12/1980 diende betrokkene een aanvraag tot machtiging tot verblijf in. Betrokkene bekam op die basis een Attest van Immatriculatie.

Deze aanvraag laat echter niet toe een arbeidskaart C af te leveren.

Enkel indien betrokkene effectief gemachtigd wordt tot verblijf op deze basis, en derhalve in het bezit gesteld wordt van een Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister, komt betrokkene opnieuw in aanmerking voor een arbeidskaart C.

- Betrokkene voldoet ook niet aan de andere bepalingen tot het bekomen van een arbeidskaart C, opgenomen in artikel 17 van het KB van 9/6/1999.

- Met betrekking tot de arbeidskaart C kan de bevoegde overheid geen afwijking toestaan om sociale of economische redenen (zie art. 38,§2 van het KB van 9/6/1999)".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunten van de partijen

4. De verwerende partij werpt op dat volgens de gegevens van het rijksregister het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 9 juni 2010 heeft beslist het door de verzoekster gevraagde statuut van vluchteling te weigeren en dat tegen deze beslissing geen beroep werd ingesteld. De verzoekster stelt daarentegen dat tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal wel degelijk beroep was ingesteld en dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep heeft verworpen op 30 augustus 2010. Indien dat zo is, heeft de verzoekster geen actueel belang meer op het tijdstip van het instellen van het beroep tot nietigverklaring en zeker niet meer bij de uitspraak van de Raad van State over dit beroep.

Zelfs indien men - ten onrechte - zou aannemen dat de verzoekster op 25 augustus 2010 nog een actueel belang had om op ontvankelijke wijze een beroep tot nietigverklaring in te dienen, dan kan men er niet omheen dat de minister na de verwerping van het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 30 augustus 2010 geen arbeidskaart C meer kon verlenen aan de verzoekster.

5. De verzoekster repliceert dat de verwerende partij heeft toegegeven dat er wel degelijk beroep was ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dat er hiervan geen melding werd gemaakt in het Rijksregister kan niet aan de verzoekster worden toegerekend.

Op het ogenblik van de initiële weigeringsbeslissing van 25 augustus 2010 had de verzoekster recht op een arbeidskaart C. Zij heeft er een principieel belang bij dat die beslissing, die verkeerd was, wordt rechtgezet, ook al kan aan haar thans geen arbeidskaart C meer afgeleverd worden. Er anders over oordelen zou leiden tot slordige rechtsbedeling, gebaseerd op de redenering dat door het verloop van tijd het belang van de rechtzoekende wel zal wegvallen en dus niet meer actueel zal zijn.

Beoordeling

6. Artikel 9 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers luidt als volgt:

“Art. 9. De buitenlandse werknemer die wettig in België verblijft en wiens arbeidskaart wordt geweigerd of ingetrokken, alsmede de werkgever wiens arbeidsvergunning wordt geweigerd of ingetrokken, kunnen in beroep gaan bij de bevoegde overheid”.

Artikel 17, 1°, a), van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende de uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers luidde ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing als volgt:

“Art. 17. De arbeidskaart C wordt toegekend:

1° a) aan de buitenlandse onderdanen die een asielaanvraag hebben ingediend na 31 mei 2007 en die zes maanden na hun asielaanvraag nog geen beslissing hebben gekregen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen totdat een beslissing wordt betekend door deze laatste, of, in geval van beroep, totdat een beslissing wordt betekend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;
[...].”

Ingevolge een wijziging bij het koninklijk besluit van 13 maart 2011 luidt die bepaling thans als volgt:

“Art. 17. De arbeidskaart C wordt toegekend:

1° a) aan de buitenlandse onderdanen die een asielaanvraag hebben ingediend na 31 mei 2007 en die zes maanden na hun asielaanvraag nog geen betekening van de beslissing hebben gekregen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen totdat een beslissing wordt betekend door deze laatste, of, in geval van beroep, totdat een beslissing wordt betekend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;
[...].”

7. De bestreden beslissing van 19 november 2010 is genomen in het kader van een georganiseerd administratief beroep. Die beslissing is in de plaats gekomen van de oorspronkelijke beslissing van 25 augustus 2010 die, ten gevolge van de devolutieve werking van het administratief beroep, uit het rechtsverkeer is verdwenen. De verzoekster kan bijgevolg haar belang bij het onderhavige beroep niet baseren op een onwettigheid die zij bespeurt in de oorspronkelijke beslissing.

8. Bij een arrest van 30 augustus 2010 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beslist dat de verzoekster niet wordt erkend als vluchteling. Hieruit volgt dat, gelet op de zo-even aangehaalde bepalingen, de Vlaamse minister ook na een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing verplicht is de arbeidskaart C te weigeren, hetgeen door de verzoekster ook erkend wordt in haar memorie van wederantwoord. De verzoekster heeft in die omstandigheden geen belang bij het onderhavige beroep.

9. Het beroep is onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 december 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche